

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เป็นหลักสูตรสำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี มีความมุ่งหมายเพื่อให้เด็กมีพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล จะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และหลักสูตรก่อนประถมศึกษาหรือหลักสูตรปฐมวัย มีความมุ่งหมายสอดคล้องกัน คือ เป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคมและสติปัญญา โดยมุ่งหวังให้เด็กเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุขในการดำรงชีวิต นั่นเอง

ปัญหาด้านคุณธรรมของเด็กอนุบาลเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข โดยการร่วมมือระหว่างพ่อแม่ผู้ปกครอง ครูและตัวของเด็ก เช่น ปัญหาด้านร่างกาย เด็กไม่สามารถช่วยเหลือตนเองในการดูแลรักษาความสะอาดของร่างกาย และการแต่งกาย ขาดสุขนิสัยที่ดี ปัญหาด้านจิตใจอารมณ์ เช่น เด็กต้องการความรักความอบอุ่นจากพ่อแม่ผู้ปกครอง แสดงอาการร้องไห้ขาดเหตุผล มีอารมณ์ร้าย พุดจาไม่สุภาพ ชอบรังแกเพื่อน ชอบรังแกสัตว์ ปัญหาด้านสังคม เช่น เด็กขาดความมั่นใจไม่สามารถร่วมกิจกรรมกับครู ชอบเล่นคนเดียว ขโมยของในห้องเรียน เด็กขาดความรับผิดชอบ ขาดวินัยในตนเอง ปัญหาด้านสติปัญญา เช่น ไม่สามารถทำงานด้วยตนเองได้เรียนรู้ซ้ำปฏิบัติตามคำสั่งของครูไม่ได้ หรือปัญหาด้านอื่นๆ ที่เกิดจากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว ไม่สามารถแยกแยะพฤติกรรมที่ควรและไม่ควรได้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็ก และเป็นปัญหาต่อพัฒนาการเด็กอนุบาลในทุกด้าน (วิสามาส ขันชัยภูมิ. 2549 : 2)

กิตติยวดี บุญชื่อ (2547 : 93) กล่าวว่า การเล่านิทานโดยใช้สื่อประกอบจะช่วยให้การเล่ามีชีวิตชีวา น่าสนใจ สิ่งสำคัญก็คือ สื่อทั้งหลายจะช่วยให้จินตนาการของเด็กซึ่งเคยเป็นแต่

ภาพเลือนๆ กลับเด่นชัดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะสติปัญญาของเด็กวัยนี้ ซึ่งเป็นวัยที่มีความคิดหรือเหตุผลในขั้นที่เป็นรูปธรรมมากกว่านามธรรม ครูจึงควรเลือกใช้สื่อที่มีลักษณะเป็นรูปธรรม และใช้สื่อประเภทที่สามารถกระตุ้นให้เด็กใช้จินตนาการส่วนตัวตามประสบการณ์ หรือความคิดของเขาให้มากที่สุด เป็นการส่งเสริมให้เด็กรู้จักจินตนาการ ซึ่งจะ เป็นประโยชน์แก่ตนเองและสังคมที่จะนำไปสู่การคิดอย่างสร้างสรรค์ สื่อที่ใช้ประกอบในการ เล่านิทานมีหลายอย่าง เช่น ของจริง ของจำลอง หุ่น รูปภาพ เทป ฯลฯ สื่อสื่อเหล่านี้ได้มี ผู้นำไปใช้กันอย่างแพร่หลายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง หุ่น

หุ่น มีหลายประเภท เช่น หุ่นเงา หุ่นมือ หุ่นกระดาษ หุ่นเชิด หุ่นสายชัก หุ่น สร้างสรรค์ เป็นต้น อรรถชุน ยุทธวงศ์ (2547 : 568) ให้ความเห็นว่า หุ่นกระดาษเป็นสื่อการ เรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย ทั้งนี้ เนื่องจากหุ่นกระดาษคล้ายกันกับตุ๊กตา หรือของ เล่นที่เด็กรู้จักเด็กจึงไม่รีรอที่จะสื่อสารกับหุ่นหรือสื่อสารกับผู้ที่เด็กคุ้นเคย การสื่อสารผ่านหุ่น กระดาษนี้จะเป็นเรื่องราวความเป็นไปรอบๆ ตัวเด็ก บางครั้งเป็นการแสดงอารมณ์ แสดง จินตนาการความคิดฝันจากประสบการณ์ และความสามารถเชิงสร้างสรรค์ของเด็ก หุ่น กระดาษจึงมีความสำคัญที่ใช้ในการสื่อสาร นำความรู้สึกนึกคิดถ่ายทอดอารมณ์ แรงบันดาลใจตลอดจนจินตนาการและความฝันมาทำให้เป็นตัวคนขึ้นมา นอกจากนี้ตัวแบบในนิทาน ประกอบหุ่นกระดาษสามารถใช้ลดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้

เด็กแต่ละวัยมีความสนใจในลักษณะของการเล่านิทานที่แตกต่างกัน เด็กเล็กจะชอบ เรื่องที่เป็นคำคล้องจอง วรรคหนึ่งไม่เกิดศัพท์พยางค์ เพราะจำได้ง่ายและเสียงไพเราะ แต่เด็กที่ โตขึ้นมาไม่ชอบคำคล้องจองแบบเด็กเล็ก แต่จะสนใจเรื่องที่เขียนเป็นร้อยแก้วมากกว่า (วิริยะ สิริสิงห์. 2547 : 37) เด็กวัย 2-5 ขวบ หรือเด็กวัยเริ่มเรียนอนุบาลปีที่ 1-2 เด็กวัยนี้ยังไม่ สามารถอ่านหนังสือได้แต่สามารถดูภาพ และฟังเรื่องราวได้ มีความสนใจในตัวเองและเด็ก ในวัยเดียวกันชอบฟังคำพูดที่คล้องจอง เด็กวัยนี้อาจพูดเป็นคำๆ และเริ่มจำคำใหม่ๆ ชอบดูสี โดยเฉพาะสีสดๆ ชอบสัตว์เลี้ยง ชอบดูรูปภาพหรือชอบฟังเรื่องที่อยู่ใกล้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม ของตน หนังสือสำหรับเด็กวัยนี้จึงต้องมีภาพวาดประกอบมาก ชอบฟังบทกล่อมเด็ก คำ กลอน ดอกสร้อย สุภาษิต นิทาน นิทานคำกลอน ปริศนาคำกลอน โดยเฉพาะถ้ามีเนื้อหา

เกี่ยวกับสัตว์ที่พูดได้ คิดและทำเหมือนมนุษย์ (จินตนา ไบกาชุยี. 2544 : 37) เด็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานก่อนกลับบ้านกับเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมก่อนกลับบ้านแบบปกติมีวินัยแตกต่างกัน เด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบภาพควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือมีพฤติกรรมทางสังคมสูงขึ้น เด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบดนตรีควบคู่กับกิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือและเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบภาพควบคู่กับการส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือ มีพฤติกรรมแตกต่างกัน (วาโร เฟิงส์สวัสดิ์. 2544 : 150-151)

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกลาง สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยได้รับมอบหมาย จากผู้บริหารสถานศึกษา ให้ทำหน้าที่เป็นครูผู้สอนเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกลาง มีครูผู้สอนจำนวน 2 คน และมีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 40 คน ในปีการศึกษา 2556 ในเบื้องต้นผู้เรียนเพิ่งเข้าสู่ระบบโรงเรียน ดังนั้นผู้เรียนจึงอยู่ในสภาพที่ขาดความพร้อมในการเรียนทุกด้าน เช่น ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคม และด้านสติปัญญา และมีปัญหาพื้นฐานทางครอบครัวที่แตกต่างกัน เช่น การอบรมเลี้ยงดู ฐานะทางเศรษฐกิจ ผู้วิจัยได้จัดประสบการณ์ให้กับเด็กและสอนความรู้ทักษะพื้นฐานในการดำรงชีวิตโดยคำนึงถึงความพร้อมและวุฒิภาวะของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความพร้อมทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาตลอดจนการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน รวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมอันดีงามและค่านิยมที่พึงประสงค์ ผลปรากฏว่า เด็กขาดคุณธรรมจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์มีเด็กบางคนชอบลักเล็กขโมยน้อย เช่น ขนมหเพื่อน อุปกรณ์เครื่องเขียน เป็นต้น ด้านความรับผิดชอบ เช่น ทำงานสะอาดเรียบร้อย ขออนุญาตเมื่อต้องการเข้าห้องน้ำ เป็นต้น และด้านความมีระเบียบวินัย เช่น เก็บของใช้ส่วนตัวเข้าที่ เข้าแถวเคารพธงชาติ เข้าแถวรับประทานอาหารกลางวัน เป็นต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงคิดที่จะใช้กิจกรรมการเล่นิทานประกอบหุ่นตุ๊กตาในการแก้ปัญหาและปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมแก่เด็กปฐมวัย

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกลาง สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น

จังหวัดขอนแก่น จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นดู
กระดาษเสริมสร้างคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมของเด็กปฐมวัย และเป็นแนวทางในการ
จัดประสบการณ์แก่เด็กปฐมวัยให้บรรลุตามความมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย
พุทธศักราช 2546 ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นดูกระดาษให้มีประสิทธิภาพ
ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมหลังกิจกรรมการเล่านิทาน
ประกอบหุ่นดูกระดาษ

คำถามวิจัย

1. พัฒนาการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นดูกระดาษให้มีประสิทธิภาพตาม
เกณฑ์ 80/80 เป็นอย่างไร
2. หาค่าดัชนีประสิทธิผลของคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นอย่างไร
3. ศึกษาพฤติกรรมคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมหลังกิจกรรมการเล่านิทาน
ประกอบหุ่นดูกระดาษเป็นอย่างไร

ขอบเขตการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาล ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกลาง สังกัด
เทศบาลนครขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น จำนวน 40 คน
2. ตัวแปร
  - 2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นดูกระดาษ
  - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม 3 ด้าน
    - 2.2.1 ด้านความซื่อสัตย์

2.2.2 ด้านความรับผิดชอบ

2.2.3 ด้านความมีระเบียบวินัย

3. เนื้อหา

3.1 กิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นละครดาษ

นิทานเรื่อง

หุ่นละครดาษ

3.1.1 หนูนิดไม่อยากไปโรงเรียน

หนูนิด, คุณแม่, แม่ค้า,

คุณตา, คุณครู

เด็กผู้หญิง, เด็กผู้ชาย

3.1.2 สตางค์ของใครครับ

โหน่ง, คุณแม่, คนขายไอ

ศรึม, เด็กชาย

พวงมาลัย, คนเชคสิงห์โต

3.1.3 อควินน้อยผู้ซื่อสัตย์

ต้นกล้า, คุณแม่, แมงมุม,

พระราชินี, ผี, มงกุฏ

3.1.4 หนูนิดเด็กดีไม่ดื้อร้าย

คุณแม่, คุณพ่อ, หนูนิด,

คุณครู, เพื่อนหนูนิด,

ตุ๊กตา, น้องหมี

3.1.5 หนูนิดไม่อยากเข้านอน

หนูนิด, คุณแม่, คุณครู,

เพื่อนหนูนิด, น้องหมี

3.1.6 หนูนิดพูดโกหก

คุณแม่, คุณพ่อ, หนูนิด,

คุณครู, ผี, เพื่อนหนูนิด,

ลูกบอล

3.1.7 มดมหัศจรรย์

คุณยาย, คุณตา, มด, ฟันที่

น้องปิ่นปิ่น

3.1.8 เต่าภูมิใจ

เต่า, กระต่าย, สิงโต,

เสื่อ, กระรอก, จระเข้

3.1.9 จู๊ จู๊...ล้างมือก่อนนะ

คุณพ่อ, คุณแม่, เจ้าชาย,

- 3.1.10 หนูเก็บของเล่นเองได้นะ
น้องบุญบุญ, น้องปิ่นปิ่น
มิมิ, คุณแม่, ไข่, ตัวต่อไม้,
ถังใส่น้ำ, หมูอมสิน,
เจ้าเป็ด, รถไฟของเล่น
- 3.1.11 อ๊ะ..อ๊ะ..อย่าตื่นสาขนะ
คุณพ่อ, คุณแม่, เจ้าลาย,
ปิ่นปิ่น, บุญบุญ
- 3.1.12 รถไฟสายลูกหนู ฝุ่น..ฝุ่น..ฉีกฉีก..ฉีกฉีก
ลูกหนู, แม่หนู, งู
ก้อน โหมพรม

3.2 การพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม

- 3.2.1 ด้านความซื่อสัตย์
- 3.2.2 ด้านความรับผิดชอบ
- 3.2.3 ด้านความมีระเบียบวินัย

4. สถานที่ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกลาง สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น
ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยจะดำเนินการวิจัยในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556
ใช้เวลา 4 สัปดาห์ๆ ละ 3 วันๆ ละ 60 นาที ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ช่วงเวลา
10.00 – 11.00 น.

นิยามศัพท์เฉพาะ

เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กชาย-หญิง มีอายุตั้งแต่ 3-4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกลาง
จำนวน 40 คน สังกัดสำนักงานการศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง
ขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

การเล่านิทาน หมายถึง กิจกรรมการเล่านิทานโดยครูเป็นผู้เล่านิทานที่มีเนื้อหาสั้นๆ
ในเนื้อหาเรื่องของนิทานแต่ละเรื่องมุ่งเน้นด้านพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัย

การเล่านิทานประกอบหุ่นตุ๊กกระดาศ หมายถึง การประกอบหุ่นตุ๊กกระดาศที่ประดิษฐ์ขึ้นตามลักษณะตัวละครในนิทานมาประกอบขณะทำกิจกรรมตามแผนการเล่านิทานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. **ขั้นนำ** เป็นขั้นที่ผู้สอนได้ทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเชื่อมโยงถึงเนื้อหาที่สอนในบทเรียนกระตุ้นใจให้ผู้เรียนอยากมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การเล่นเกมส์ การตั้งคำถามให้นักเรียนคิดเกิดความสงสัย กระตุ้นให้นักเรียนอยากหาคำตอบ

2. **ขั้นสอน** ในขั้นตอนนี้ใช้หุ่นกระดาศใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 **ขั้นเสนอเนื้อหา** ขั้นนี้ครูเสนอเนื้อหาโดยให้นักเรียน ได้ฟังและดูหุ่นตุ๊กกระดาศ โดยที่ครูเป็นผู้จัดแสดงเพื่อเสนอเนื้อหาที่จะเรียน เช่น การนำเสนอคำศัพท์ใหม่ ประโยคสนทนา เพลง หรือแม้แต่การเล่นเกมส์ในบางครั้ง เพื่อเป็นการใช้หุ่นตุ๊กกระดาศ กระตุ้นดึงดูดความสนใจผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ และเกิดมโนคติในสิ่งที่หุ่นตุ๊กกระดาศเสนอและมีการเสนอโครงสร้างของสิ่งที่เรียนให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่นำเสนอ

2.2 **ขั้นฝึกปฏิบัติ** ขั้นนี้ให้นักเรียนแต่ละคนใช้หุ่นตุ๊กกระดาศฝึกปฏิบัติจากสิ่งที่นักเรียนในขั้นนำเสนอเนื้อหา เช่น การฝึกบทสนทนาโต้ตอบ โดยการฝึกนั้นนักเรียนจะมีการจับคู่เข้ากลุ่ม การฝึกขั้นนี้จะเป็นการฝึกแบบควบคุมนักเรียนจะฝึกจนสามารถจดจำและให้รูปแบบภาษานั้น ได้โดยใช้หลักในการฝึกรูปแบบของภาษา

2.3 **ขั้นนำภาษาไปใช้เพื่อการสื่อสาร** เป็นขั้นที่นักเรียนได้นำเนื้อหาไปทำกิจกรรม เช่น การผลิตเปลี่ยนกันสนทนาในกลุ่ม การทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ในขั้นนี้ นักเรียนจะได้นำความรู้มาประยุกต์ใช้รอบๆตัว เช่น การให้นักเรียนถามตอบกับจำนวนสิ่งของที่อยู่ในห้องเรียน การถามจำนวนสิ่งของของเพื่อน โดยนักเรียนมีการฝึกที่มีความหมาย

3. **ขั้นสรุป** เป็นขั้นที่ผู้สอนให้นักเรียนสรุป สิ่งที่เรียนไปแล้วจากการนำเสนอเนื้อหาของหุ่นตุ๊กกระดาศ ซึ่งนักเรียนจะต้องสรุปสิ่งที่เรียนไปแล้วเพื่อให้เกิดมโนคติที่เรียนด้วยตัวของนักเรียนเอง

4. **ขั้นวัดและประเมินผล** ในขั้นนี้ผู้สอนต้องใช้ในการประเมินเนื้อหา และกิจกรรมที่นักเรียนได้เรียน เช่น การสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรม การฝึกสนทนาถามตอบ รวมทั้งการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัด

หุ่นละครดาช หมายถึง รูปตุ๊กตาหรือรูปจำลองที่เลียนแบบจากของจริงไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ สิ่งต่างๆ ลักษณะของหุ่นประเภทนี้เป็นแผ่นภาพแบนประดิษฐ์ขึ้นจากกระดาษแข็ง โดยการพับกระดาษเป็นตุ๊กกันกว้างและตัดกระดาษแข็งเป็นรูปหน้า ตกแต่งด้วยกระดาษสีต่างๆ เมื่อแสดงให้สอดมือไปตรงรอยพับกันดู เคลื่อนไหวมือไปมาทำให้หุ่นพูดได้ใช้สำหรับการสอนทักษะการพูด การเล่าเรื่อง หรือการแสดงละคร

ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน หมายถึง คุณภาพของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นละครดาชเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กวัดกลาง พัฒนาขึ้นตามเกณฑ์ E1/E2

E1 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน

E2 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนหลังเรียน

ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็ม หรือคะแนนสูงสุดกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน

คุณธรรมจริยธรรม หมายถึง พฤติกรรมอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

1. **ความซื่อสัตย์** หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของเด็กที่ไม่นำสิ่งของที่เป็นของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง เมื่อเห็นของเล่นที่เป็นของเพื่อนสามารถนำมาคืนเพื่อน พูดความจริง ไม่โกหก ยอมรับการกระทำที่ไม่ถูกต้องของตนเอง

2. **ความรับผิดชอบ** หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกของเด็กที่มีความตั้งใจทำงานทำกิจกรรมที่ได้รับให้สำเร็จด้วยตนเอง มีความตั้งใจในการเล่นและทำกิจกรรมโดยไม่มี

ใครบังคับ ดูแลร์กษาของเล่นของใช้ทั้งของตนและส่วนรวมให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย ปฏิบัติ
คนตามกฎระเบียบข้อตกลงของห้องเรียน

3. ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การที่เด็กแสดงออกในการควบคุมอารมณ์
และพฤติกรรมของตนเองได้อย่างเหมาะสมในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ
กฎเกณฑ์ของสังคมได้อย่างเหมาะสมตามเงื่อนไข กติกา ข้อตกลงด้วยตนเอง โดยไม่มีใครบัง
คับ กระทำด้วยความพึงพอใจและรู้จักหน้าที่ของตนเองโดยเกิดความสำนึกในด้านต่างๆ ที่ดี
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เด็กปฐมวัยได้รับประสบการณ์จากการเล่นบทบาทสมมุติในการแสดง
ละคร การร้องเพลงประกอบการเล่นบทบาท
2. เด็กปฐมวัยได้รับการพัฒนาคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์
ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย
3. เด็กปฐมวัยได้รับค่านิยมตามวัฒนธรรมไทยที่ดีงาม และมีพฤติกรรมที่เหมาะสม
ตามวัย
4. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนระดับอนุบาลในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนา
คุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมให้กับนักเรียน เพื่ออนาคตจะได้เติบโตเป็นบุคคลที่สมบูรณ์
ทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นคนดีในสังคม และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข
5. โรงเรียนได้แนวทางในการมีประสบการณ์และได้เป็นข้อเสนอเทศในการดำเนินงาน
เพื่อพัฒนาคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัยของเด็ก
อนุบาล ให้มีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ